

A mi osztályunk szeptember 26-án reggel kilenc órakor gyülekezett a nagyállomáson és a Népkerti állomásnál. A vonaton reggel még mindenki fáradtan kicsit álmosan ült. Szegedre mentünk, hogy megnézzük az egyiptomi kiállítást. Miután megérkeztünk mindenkinek megjött a kedve és egy kicsit hosszabb gyaloglás után a Móra Ferenc Múzeumban kötöttünk ki, ahol különböző szobrokat, képeket és tárgyakat láthatunk. Ezek általában a vallást, a családi életet, különböző egyiptomi ruhákat, azoknak kinézetét, az akkori divatot és a mindennapokat ábrázolták. Ezen kívül játszhatunk, színezhethetünk és az régi egyiptomi emberek bőrébe belebújhatunk.

Nem kellett sokat sétálni és átértünk a Kass Galériába. Ott megnéztünk egy termet, ami egy régi egyiptomi sírkamrának volt berendezve. Itt ki volt állítva egy szarkofág, különböző alvilági istenek képe, edények, amelyekben a halotti szerveket tárolták és maga a berendezés, amit egy egyiptomi sírban megtalálhatunk. Felettébb jó volt a hangulat és még külön előadásban is részeseülhetünk, hiszen az egyik ott dolgozó hölgy elmesélte nekünk az akkori temetkezési szokásokat és megmagyarázta nekünk egyes képek, tárgyak értelmét és azt, hogy hogyan használták.

Ezek után indultunk a Fekete Házba. Mindenki ezt a részt várta a legjobban hisz egy igazi Múmiát nézhetünk meg test közelből. Ezen kívül még sok régi csont ki volt állítva, ami az osztály egy részét nagyon is érdekelte. Viszont ezen a helyszínen mutatták be az orvoslást is. Megnézhetünk különböző gyógyfüveket, talizmánokat, amik az orvosok segítségére lehetnek és még azt is átélhettük, hogy milyen volt akkoriban egy orvosnál és ott miket hallhatunk és láthatunk volna. Itt még ki is próbálhattuk, hogy milyen volt a régi egyiptomi fürdők vagy legalább is azt a helyet ahol ültek. Mellesleg az ágyak kényelmét is meglehetett nézni és mi éltünk is a lehetőséggel.

Mindezek után neki veselkedtünk a hazafelé vezető útnak, de még mielőtt az állomás felé vettük volna az irányát elmentünk fagylaltozni is. Miután mindenki sorra jutott a fagyizónál elindultunk. Amíg odaértünk a Fekete Háztól az állomásig a lányok éneklésbe fogtak. Amint felszálltunk a vonatra mindenki leült és pihent, hiszen ennyi gyaloglás után elfáradtunk. A vonaton a képnézegetés és az alváson kívül nem sok minden történt. Körülbelül olyan három órára értünk vissza Hódmezővásárhelyre és az állomásoktól mindenki arra ment amerre akart.